

MALAYSIA

Warta Kerajaan

SERIPADUKA BAGINDA

DITERBITKAN DENGAN KUASA

HIS MAJESTY'S GOVERNMENT GAZETTE

PUBLISHED BY AUTHORITY

Jil. 26
No. 24

2hb Disember 1982

TAMBAHAN No. 72
PERUNDANGAN (A)

P.U. (A) 369.

**AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967
DAN
AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967**

**PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (REPUBLIK
ISLAM PAKISTAN) 1982**

PADA menjalankan kuasa-kuasa yang diberi oleh subseksyen (1) seksyen 132 Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen (1) seksyen 65A Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967, Menteri membuat Perintah yang berikut:

*Akta 53.
45/67.*

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Republik Islam Pakistan) 1982.**

Nama.

2. Adalah diisytiharkan bahawa perkiraan-perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat dengan Kerajaan Republik Islam Pakistan dengan tujuan memberi pelepasan daripada cukai dua kali berhubungan dengan cukai Malaysia dan Cukai Pakistan (sebagaimana ditakrifkan mengenai tiap-tiap satunya dalam perkiraan-perkiraan itu) dan bahawa adalah bermanfaat supaya perkiraan-perkiraan itu dikuatkuasakan.

*Pelepasan
cukai dua
kali.*

**JADUAL
(Perenggan 2)**

**PERJANJIAN ANTARA KERAJAAN MALAYSIA DAN
KERAJAAN REPUBLIK ISLAM PAKISTAN BAGI MENGE-
LAKKAN CUKAI DUA KALI DAN MENCEGAH PELARIAN
FISKAL BERKENAAN DENGAN CUKAI-CUKAI ATAS
PENDAPATAN**

Kerajaan Malaysia dan Kerajaan Republik Islam Pakistan, dengan hasrat hendak membuat suatu Perjanjian bagi mengelakkan cukai

dua kali dan mencegah pelarian fiskal berkenaan dengan cukai-cukai atas pendapatan, telah bersetuju seperti berikut:

Perkara 1

BIDANG DIRI

Perjanjian ini hendaklah dipakai bagi orang-orang yang menjadi pemastautin satu daripada atau kedua-dua Negara Berjanji.

Perkara 2

CUKAI-CUKAI YANG DILIPUTI

1. Perjanjian ini hendaklah dipakai bagi cukai-cukai atas pendapatan yang dikenakan oleh suatu Negara Berjanji, tidak kira cara bagaimana cukai-cukai itu dilevi.

2. Cukai-cukai yang sedia ada yang menjadi hal-perkara Perjanjian ini ialah:

(a) berkenaan dengan Malaysia:

- cukai pendapatan dan cukai untung berlebihan;
- cukai pendapatan tambahan, iaitu, cukai keuntungan timah, cukai pembangunan dan cukai keuntungan kayu; dan
- cukai pendapatan petroleum; (kemudian daripada ini disebut “cukai Malaysia”);

(b) berkenaan dengan Pakistan:

- cukai pendapatan;
- cukai tertinggi; dan
- surcuj; (kemudian daripada ini disebut “cukai Pakistan”).

3. Perjanjian ini hendaklah juga dipakai bagi apa-apa cukai yang serupa atau yang sebahagian besarnya sama dengan cukai-cukai yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau sebagai ganti, cukai-cukai yang sedia ada oleh mana-mana satu Negara Berjanji. Pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-Negara Berjanji hendaklah memberitahu satu sama lain apa-apa perubahan penting yang telah dibuat dalam undang-undang percukaian mereka masing-masing.

Perkara 3

TAKRIF

1. Dalam Perjanjian ini, melainkan jika kandungan ayatnya menghendaki makna yang lain:

(a) istilah “Malaysia” ertinya Persekutuan Malaysia dan termasuk mana-mana kawasan yang bersempadan dengan perairan wilayah bagi Malaysia yang, menurut undang-undang antarabangsa, telah atau mungkin kemudian daripada ini ditetapkan di bawah undang-undang Malaysia sebagai suatu kawasan yang di dalamnya Malaysia boleh menjalankan hak-hak berkenaan dengan dasar laut dan lapisan tanah di bawah dan hasil-hasil buminya;

- (b) istilah “Pakistan” ertinya Pakistan sebagaimana ditakrifkan dalam Perlembagaan Republik Islam Pakistan dan termasuk mana-mana kawasan di luar perairan wilayah Pakistan yang menurut undang-undang Pakistan adalah suatu kawasan yang Pakistan boleh menjalankan hak-hak berkenaan dengan dasar laut dan lapisan tanah di bawah dan hasil-hasil buminya;
- (c) istilah-istilah “suatu Negara Berjanji” dan “Negara Berjanji yang satu lagi itu” ertinya Malaysia atau Pakistan, sebagaimana yang dikehendaki oleh kandungan ayatnya;
- (d) istilah “orang” termasuk seorang individu, suatu syarikat dan mana-mana kumpulan orang lain yang disifatkan sebagai orang bagi maksud-maksud cukai;
- (e) istilah “syarikat” ertinya sesuatu pertubuhan perbadanan atau sesuatu entiti yang disifatkan sebagai suatu pertubuhan perbadanan bagi maksud-maksud cukai;
- (f) istilah “cukai” ertinya cukai Malaysia atau cukai Pakistan, sebagaimana yang dikehendaki oleh kandungan ayatnya;
- (g) istilah-istilah “enterprais suatu Negara Berjanji” dan “enterprais Negara Berjanji yang satu lagi itu” masing-masing ertinya suatu enterprais yang dijalankan oleh seorang pemastautin bagi suatu Negara Berjanji dan suatu enterprais yang dijalankan oleh seorang pemastautin bagi Negara Berjanji yang satu lagi itu;
- (h) istilah “rakyat” ertinya:
 - (i) mana-mana individu yang memiliki kerakyatan atau kewarganegaraan suatu Negara Berjanji;
 - (ii) mana-mana orang di sisi undang-undang, perkongsian, persatuan dan mana-mana entiti lain yang memperolehi statusnya sebagai sedemikian itu dan undang-undang yang berkuatkuasa dalam suatu Negara Berjanji;
- (i) istilah “pihak berkuasa yang kompeten” ertinya:
 - (i) di Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberikuasa;
 - (ii) di Pakistan, Lembaga Pusat Hasil.
- (j) istilah “lalulintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan oleh suatu kapal atau kapaludara yang dikendalikan oleh enterprais suatu Negara Berjanji, kecuali jika kapal atau kapaludara itu adalah dikendalikan semata-mata antara tempat-tempat dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu.

2. Berkenaan dengan pemakaian Perjanjian ini oleh suatu Negara Berjanji, apa-apa istilah yang tidak ditakrifkan selainnya hendaklah, melainkan jika kandungan ayatnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang sama seperti di bawah undang-undang Negara Berjanji itu berkenaan dengan cukai-cukai yang menjadi

Perkara 4**KEMASTAUTINAN**

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, seseorang adalah pemastautin suatu Negara Berjanji:
 - (a) berkenaan dengan Malaysia, jika orang itu adalah pemastautin Malaysia bagi maksud-maksud cukai Malaysia; dan
 - (b) berkenaan dengan Pakistan, jika orang itu adalah pemastautin Pakistan bagi maksud-maksud cukai Pakistan.
2. Jika oleh sebab peruntukan-peruntukan perenggan 1, seorang individu adalah pemastautin bagi kedua-dua Negara Berjanji maka tarafnya hendaklah ditentukan mengikut kaedah-kaedah yang berikut:
 - (a) ia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin bagi Negara Berjanji di mana ia mempunyai rumahtangga tetap yang boleh digunakan olehnya. Jika ia mempunyai rumahtangga tetap yang boleh digunakan olehnya di kedua-dua Negara Berjanji, ia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin bagi Negara Berjanji yang dengannya perhubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan yang perlu);
 - (b) jika Negara Berjanji di mana ia mempunyai pusat kepentingannya yang perlu tidak dapat ditentukan atau jika ia tidak mempunyai rumahtangga tetap yang boleh digunakan olehnya di mana-mana satu Negara Berjanji, ia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin bagi Negara Berjanji di mana ia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
 - (c) jika ia mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara Berjanji atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di mana-mana satu Negara itu, ia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin bagi Negara Berjanji yang mana ianya adalah seorang rakyat Negara itu;
 - (d) jika ianya seorang rakyat bagi kedua-dua Negara Berjanji atau bukannya rakyat bagi mana-mana satu Negara itu, pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-negara Berjanji hendaklah menyelesaikan soal itu dengan persetujuan bersama.
3. Jika, oleh sebab perenggan 1, seseorang lain daripada seorang individu adalah pemastautin bagi kedua-dua Negara Berjanji, maka pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-negara Berjanji hendaklah dengan persetujuan bersama berusaha menyelesaikan soal itu dan menetapkan cara bagaimana Perjanjian ini hendak dipakai bagi orang itu.

Perkara 5**ESTABLISYMEN TETAP**

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, istilah “establisymen tetap” ertinya suatu tempat perniagaan yang tetap di mana kesemua atau sebahagian dan perniagaan enterpris itu dijalankan.
2. Istilah “establisymen tetap” hendaklah termasuk terutama sekali:
 - (a) Suatu tempat pengurusan;
 - (b) Suatu cawangan;

- (c) suatu pejabat;
- (d) suatu kilang;
- (e) suatu woksyop;
- (f) suatu gudang;
- (g) suatu lombong, suatu telaga minyak atau gas, suatu kuari atau lain-lain tempat pengeluaran hasil bumi;
- (h) suatu kebun atau ladang;
- (i) suatu tempat pengeluaran kayu atau hasil hutan;
- (j) suatu tapakbina bangunan atau projek binaan atau pasangan yang sedia ada selama lebih daripada 6 bulan.

3. Istilah “establisymen tetap” tidak boleh disifatkan sebagai termasuk:

- (a) penggunaan kemudahan-kemudahan semata-mata bagi maksud menyimpan atau penyenggaraan suatu stok barang-barang atau dagangan, sama ada di gudang atau tidak, semata-mata untuk menyenangkan penyerahan barang-barang atau dagangan kepunyaan enterprais itu, melainkan jika perenggan 5 dipakai;
- (b) penyenggaraan suatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan enterprais itu semata-mata bagi maksud penyimpanan atau pameran;
- (c) penyenggaraan suatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan enterprais itu semata-mata bagi maksud diproses oleh suatu enterprais yang lain;
- (d) penyenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud membeli barang-barang atau dagangan, atau bagi mengumpul maklumat, untuk enterprais itu;
- (e) penyenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud pengiklanan, untuk memberi maklumat, bagi penyelidikan sains atau bagi aktiviti-aktiviti yang seumpamanya yang bersifat persediaan atau tam-bahan, untuk enterprais itu.

4. Sesuatu enterprais bagi suatu Negara Berjanji hendaklah disifatkan sebagai mempunyai suatu establisymen tetap dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu jika—

- (a) ia menjalankan aktiviti-aktiviti penyeliaan dalam Negara yang satu lagi itu selama lebih daripada 6 bulan berkaitan dengan projek binaan, pemasangan atau pasangan yang dijalankan dalam Negara yang satu lagi itu; atau
- (b) ia memberi khidmat (termasuk khidmat perundingan) dalam Negara yang satu lagi itu di mana aktiviti-aktiviti berkaitan dengan sesuatu projek diteruskan selama tempoh lebih daripada 6 bulan; atau
- (c) sebahagian besar daripada kelengkapan (lain daripada kelengkapan yang diguna bagi aktiviti-aktiviti yang disebut dalam perenggan 2 (j) dalam Negara yang satu lagi itu sedang diguna atau dipasangkan oleh, untuk atau di bawah kontrak dengan, enterprais itu.

5. Seseorang yang bertindak dalam suatu Negara Berjanji bagi pihak suatu, enterprais bagi Negara Berjanji yang satu lagi itu (lain daripada seorang ejen yang bertaraf bebas yang baginya perenggan 6 dipakai) hendaklah disifatkan sebagai suatu establisymen tetap dalam Negara yang mula-mula disebut itu, jika:

- (a) ia mempunyai, dan lazimnya menjalankan dalam Negara yang mula-mula disebut itu, suatu kuasa bagi membuat kontrak-kontrak atas nama enterprais itu, melainkan jika aktiviti-aktivitinya adalah terhad kepada membeli barang-barang atau dagangan untuk enterprais itu; atau
- (b) ia tidak mempunyai suatu kuasa seperti itu, tetapi menyenggara dalam Negara yang mula-mula disebut itu suatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan enterprais itu dari mana ia lazimnya memenuhi pesanan-pesanan bagi pihak enterprais itu.

6. Sesuatu enterprais bagi suatu Negara Berjanji tidak boleh disifatkan sebagai mempunyai suatu establisymen tetap dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu semata-mata oleh kerana ia menjalankan perniagaan dalam Negara yang satu lagi itu melalui seorang broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, jika orang-orang itu bertindak dalam perjalanan biasa perniagaan mereka, kecuali jika seseorang ejen itu menjalankan perniagaan sepenuhnya atau hampir sepenuhnya bagi pihak enterprais itu sendiri atau bagi pihak enterprais itu berserta dengan lain-lain enterprais yang dikawali olehnya atau yang mempunyai suatu kepentingan pengawalan dalamnya.

7. Pada hakikatnya sesuatu syarikat yang menjadi seorang pemastautin bagi suatu Negara Berjanji adalah mengawal atau dikawal oleh suatu syarikat yang menjadi seorang pemastautin bagi Negara Berjanji yang satu lagi itu, atau yang menjalankan perniagaan dalam Negara yang satu lagi itu (sama ada melalui suatu establisymen tetap atau selainnya) tidak dengan sendirinya menjadikan mana-mana satu syarikat itu suatu establisymen tetap bagi syarikat yang satu lagi itu.

Perkara 6

PENDAPATAN DARI HARTA TAKALIH

1. Pendapatan yang diperolehi oleh seorang pemastautin bagi suatu Negara Berjanji dari harta takalih yang terletak di Negara Berjanji yang satu lagi itu boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.

2. Istilah “harta takalih” hendaklah mempunyai erti yang diberi kepadanya di bawah undang-undang Negara Berjanji di mana terletaknya harta itu. Istilah itu hendaklah bagaimanapun termasuk harta yang menyertai harta takalih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan kehutanan, hak-hak yang baginya peruntukan-peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah dipakai, hak bagi menikmati harta takalih dan hak-hak terhadap bayaran-bayaran berubah atau tetap sebagai balasan bagi mengusahakan, atau hak untuk mengusahakan longgokan mineral, telaga minyak atau telaga gas, kuari-kuari dan lain-lain tempat pengeluaran hasil bumi atau pengeluaran kayu atau lain-lain keluaran hutan. Kapal, bot dan kapaludara tidak boleh dianggap sebagai harta takalih.

3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 hendaklah dipakai bagi pendapatan yang diperolehi dari penggunaan secara langsung, penyewaan atau penggunaan harta takalih dengan apa-apa cara lain.
4. Peruntukan-peruntukan perenggan-perenggan 1 dan 3 hendaklah juga dipakai bagi pendapatan daripada harta takalih sesuatu enterpris dan bagi pendapatan daripada harta takalih yang digunakan bagi pelaksanaan perkhidmatan-perkhidmatan profesional yang berasingan.

Perkara 7

PENDAPATAN ATAU KEUNTUNGAN PERNIAGAAN

1. Keuntungan sesuatu enterpris bagi suatu Negara Berjanji boleh dikenakan cukai hanya dalam Negara itu sahaja, melainkan jika enterpris itu menjalankan perniagaan di Negara Berjanji yang satu lagi itu melalui suatu establisymen tetap yang terletak di dalamnya. Jika enterpris itu menjalankan perniagaan seperti yang tersebut di atas, maka keuntungan enterpris itu boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu tetapi hanya di atas sekian banyak yang boleh dikaitkan dengan:
 - (a) establisymen tetap itu; atau
 - (b) jualan barang-barang atau dagangan dari jenis yang sama atau serupa dengan jenis yang dijualkan dalam Negara yang satu lagi itu atau dari lain-lain aktiviti perniagaan dari jenis yang sama atau serupa dengan jenis yang dilaksanakan menerusi establisymen tetap itu.
2. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan perenggan 3, jika suatu enterpris bagi suatu Negara Berjanji menjalankan perniagaan dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu melalui suatu establisymen tetap yang terletak di dalamnya maka hendaklah dalam tiap-tiap satu Negara Berjanji dikaitkan dengan establisymen tetap itu pendapatan atau keuntungan yang dijangka mungkin diperolehi olehnya jika ia adalah suatu enterpris yang berlainan dan berasingan yang menjalankan aktiviti-aktiviti yang sama atau serupa di bawah keadaan-keadaan yang sama atau serupa dan menyelenggarakan urusan dengan sepenuh kebebasan dengan enterpris yang mana ianya adalah suatu establisymen tetap.
3. Pada menentukan pendapatan atau keuntungan suatu establisymen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan semua belanja termasuk belanja-belanja menjalankan kerja dan pentadbiran am, yang boleh ditolak jika establisymen tetap itu adalah suatu enterpris bebas, setakat mana belanja-belanja itu boleh diperuntukkan secara menasabah kepada establisymen tetap itu, sama ada ditanggung dalam Negara dalam mana establisymen tetap itu terletak atau di tempat lain.
4. Setakat mana yang lazim dilakukan dalam suatu Negara Berjanji untuk menentukan pendapatan atau keuntungan yang hendak dikaitkan dengan suatu establisymen tetap berdasarkan pembahagian jumlah pendapatan atau keuntungan enterpris itu kepada berbagai bahagiannya, tiada apa-apa jua dalam perenggan 2 atau perenggan 3 Perkara ini boleh menghalang Negara Berjanji itu dari menentukan pendapatan atau keuntungan itu dicukai mengikut apa-apa pembahagian yang menjadi adat; cara pembahagian yang diterima ialah mengikut prinsip-prinsip yang ditetapkan dalam Perkara ini.

5. Tiada apa-apa jua pendapatan atau keuntungan boleh dikaitkan dengan suatu establisymen tetap semata-mata oleh sebab establisymen tetap itu membeli barang-barang atau dagangan untuk enterprais itu.

6. Bagi maksud perenggan-perenggan di atas, pendapatan atau keuntungan yang dikaitkan dengan establisymen tetap hendaklah diputuskan dengan cara yang sama dari setahun ke setahun melainkan jika ada sebab yang memadai dan cukup sebaliknya.

7. Jika pendapatan atau keuntungan termasuk butiran-butiran pendapatan atau keuntungan yang diselenggarakan secara berasingan dalam Perkara-perkara lain dalam Perjanjian ini, maka peruntukan-peruntukan Perkara-perkara itu tidak tersentuh oleh peruntukan-peruntukan Perkara ini.

Perkara 8

PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN UDARA

1. Keuntungan yang diperolehi oleh suatu enterprais bagi suatu Negara Berjanji dari pengendalian kapal-kapal atau kapaludara dalam lalulintas antarabangsa boleh dikenakan cukai hanya dalam Negara itu sahaja.

2. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 Perkara 7, keuntungan yang diperolehi dari pengendalian kapal-kapal atau kapaludara semata-mata antara tempat-tempat dalam suatu Negara Berjanji boleh dicukaikan dalam Negara itu.

3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 hendaklah juga dipakai bagi keuntungan yang diperolehi oleh suatu enterprais bagi suatu Negara Berjanji dari penyertaannya dalam suatu kumpulan, suatu perniagaan bersama atau dalam suatu agensi pengendalian antarabangsa.

Perkara 9

ENTERPRAIS BERSEKUTU

Jika:

(a) suatu enterprais bagi suatu Negara Berjanji menyertai secara langsung atau secara taklangsung dalam pengu-rusan, pengawalan atau modal suatu enterprais bagi Negara Berjanji yang satu lagi itu, atau

(b) orang-orang yang sama menyertai secara langsung atau secara taklangsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal suatu enterprais bagi suatu Negara Berjanji dan suatu enterprais bagi Negara Berjanji yang satu lagi itu,

dan dalam mana-mana satu hal itu syarat-syarat adalah dibuat atau dikenakan antara kedua-dua enterprais itu dalam huhungan perdagangan atau kewangannya yang berlainan daripada syarat-syarat yang akan dibuat antara enterprais-enterprais bersendirian, maka apa-apa keuntungan yang sepatutnya, jika tidak kerana syarat-syarat itu, telah terakru kepada satu daripada enterprais-enterprais itu, tetapi, oleh kerana syarat-syarat itu, tidak terakru sedemikian, bolehlah dimasukkan dalam pendapatan atau keuntungan enterprais itu dan dicukai dengan sewajarnya.

Perkara 10**DIVIDEN-DIVIDEN**

1. Dividen-dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Berjanji kepada seorang pemastautin Negara Berjanji yang satu lagi itu boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.

2. Dividen-dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Pakistan kepada seorang pemastautin Malaysia boleh dicukai di Pakistan mengikut undang-undang Pakistan, tetapi jika syarikat penerima itu ialah pemunya benefisyal dividen-dividen itu maka cukai yang dicaj sedemikian itu tidak boleh melebihi:

(a) 15 peratus daripada amaun kasar dividen-dividen itu, jika syarikat penerima itu memegang secara langsung sekurang-kurangnya 20% daripada modal syarikat yang membayar dividen-dividen itu dan syarikat yang terkemudian itu ada mengambil bahagian dalam sesuatu usaha perindustrian;

(b) 20% daripada amaun kasar dividen-dividen itu dalam segala hal lain.

3. Dividen-dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia kepada seorang pemastautin Pakistan yang tertakluk kepada cukai Pakistan mengenainya hendaklah dikecualikan daripada apa-apa cukai di Malaysia yang boleh dicajkan atas dividen-dividen sebagai tambahan kepada cukai yang boleh dicajkan atas pendapatan syarikat itu:

Dengan syarat bahawa tiada apa-apa jua dalam perenggan ini boleh menyentuh peruntukan-peruntukan undang-undang Malaysia yang di bawahnya cukai dikenakan dengan suatu dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia dan dari dividen itu cukai Malaysia telah, atau disifatkan telah, dipotong boleh diselaraskan mengikut kadar cukai yang sesuai dengan tahun taksiran Malaysia selepas sahaja tahun taksiran dalam mana dividen itu telah dibayar.

4. (a) Istilah “dividen-dividen” sebagaimana di gunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan dari syer-syer atau hak, yang bukannya tuntutan hutang, menyertai dalam keuntungan atau pendapatan dan juga pendapatan dari lain-lain hak perbadanan yang diasimilasikan dengan pendapatan dari syer-syer mengikut undang-undang percukaian Negara Berjanji yang mana syarikat yang membuat pengagihan itu adalah seorang pemastautin.

(b) Istilah “usaha perindustrian” sebagaimana digunakan dalam Perkara ini ertinya suatu usaha mengambil bahagian dalam—

(i) pengilangan barang-barang atau bahan-bahan atau pun barang-barang atau bahan-bahan itu dikenakan melalui apa-apa proses yang mengakibatkan perubahan besar daripada keadaan asalnya;

(ii) pembinaan kapal;

(iii) elektrik, kuasa hidroelektrik, gas dan perbekalan air;

(iv) perlombongan termasuk mengerjakan sesuatu telaga minyak atau gas atau sumber apa-apa longgokan mineral; dan

- (v) apa-apa usaha lain yang mungkin dipersetujui oleh pihak-pihak berkuasa yang kompeten sebagai suatu usaha perindustrian bagi maksud-maksud Perkara ini.

5. Peruntukan-peruntukan perenggan-perenggan 1, 2 dan 3 tidak boleh dipakai jika penerima dividen-dividen itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Berjanji, menjalankan perniagaan dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu di mana syarikat yang membayar dividen-dividen itu adalah pemastautin, melalui suatu establisymen tetap yang terletak di dalamnya dan pemegangan dividen-dividen yang dibayar itu bersangkut secara berkesan dengan establisymen tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara 7 hendaklah dipakai.

6. Jika suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Berjanji memperoleh pendapatan atau keuntungan daripada Negara yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan apa-apa cukai atas dividen-dividen yang dibayar oleh syarikat itu kepada orang-orang yang bukannya pemastautin Negara yang satu lagi itu, atau mengenakan cukai keuntungan takagih ke atas keuntungan takagih syarikat itu, meskipun dividen-dividen yang dibayar atau keuntungan takagih itu mengandungi kesemuanya atau sebahagiannya daripada pendapatan atau keuntungan yang terbit dalam Negara yang satu lagi itu.

7. Peruntukan-peruntukan Perkara ini tidaklah menyentuh percukaian syarikat berkenaan dengan keuntungan yang darinya dividen-dividen itu dibayar.

Perkara 11

BUNGA

1. Bunga yang terbit dalam suatu Negara Berjanji dan dibayar kepada seseorang pemastautin bagi Negara Berjanji yang satu lagi itu boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, bunga itu boleh juga dicukai dalam Negara Berjanji di mana bunga itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerima itu ialah pemunya benefisyal faedah itu maka cukai yang dicaj sedemikian tidak boleh melebihi 15 peratus daripada amaun kasar.

3. Walau apa pun peruntukan perenggan-perenggan 1 dan 2, bunga yang diperolehi dari suatu Negara Berjanji oleh seorang pemastautin Negara Berjanji yang satu lagi itu yang menjadi pemunya benefisyal faedah itu hendaklah dikecualikan daripada cukai dalam Negara yang mula-mula tersebut itu jika pinjaman atau lain-lain hutang yang bunga dibayar mengenainya itu diluluskan bagi maksud-maksud pengecualian atau sebaliknya pengecualian itu sedia ada di bawah undang-undang cukai Negara yang mula-mula tersebut itu.

4. Kerajaan suatu Negara Berjanji hendaklah dikecualikan daripada cukai dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu mengenai bunga yang diperolehi oleh Kerajaan itu dari Negara yang satu lagi. Bagi maksud-maksud perenggan ini, istilah “Kerajaan” ertinya:

- (a) berkenaan dengan Malaysia, Kerajaan Malaysia dan hendaklah termasuk—

- (i) kerajaan-kerajaan Negeri;

- (ii) pihak-pihak berkuasa tempatan;
 - (iii) Bank Negara Malaysia; dan
 - (iv) mana-mana institusi, yang modalnya dipunyai sepenuhnya oleh Kerajaan Malaysia atau Kerajaan-kerajaan Negeri atau pihak-pihak berkuasa tempatan, sebagaimana yang dipersetujui dari semasa ke semasa antara kedua-dua pihak-pihak berkuasa yang kompeten itu;
- (b) berkenaan dengan Malaysia, Kerajaan Malaysia dan hendaklah termasuk—
- (i) Kerajaan-kerajaan Province;
 - (ii) pihak-pihak berkuasa tempatan;
 - (iii) Bank Negara Pakistan; dan
 - (iv) mana-mana institusi, yang modalnya dipunyai sepenuhnya oleh Kerajaan Pakistan atau Kerajaan-kerajaan Province atau pihak-pihak berkuasa tempatan, sebagaimana yang dipersetujui dari semasa ke semasa antara kedua-dua pihak berkuasa yang kompeten itu.

5. Peruntukan-peruntukan perenggan-perenggan 1 dan 2 tidak boleh dipakai jika penerima bunga itu yang menjadi seorang pemastautin bagi suatu Negara Berjanji, menjalankan perniagaan dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu di mana bunga itu tertib melalui suatu establisymen tetap yang terletak di dalamnya, dan tuntutan hutang yang mengenainya bunga itu dibayar ada bersangkutan secara berkesan dengan establisymen tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara 7 hendaklah dipakai.

6. Istilah “bunga” sebagaimana digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan dari tiap-tiap jenis tuntutan hutang, sama ada atau tidak dicagarkan dengan gadaijanji, dan sama ada atau tidak memegang hak untuk menyertai dalam keuntungan-keuntungan si berhutang, dan khususnya, pendapatan dari sekuriti-sekuriti kerajaan dan pendapatan dari bon-bon atau debentur-debentur, termasuk premium-premium dan hadiah-hadiah mengenai bon-bon atau debentur-debentur. Bayaran denda kerana terlewat bayar tidak boleh dikira sebagai bunga bagi maksud-maksud Perkara ini.

7. Bunga hendaklah disifatkan sebagai terbit dalam suatu Negara Berjanji jika pembayar bunga itu adalah Negara itu sendiri, suatu bahagian-kecil politik, suatu pihak berkuasa tempatan, atau pemastautin bagi Negara itu. Walau bagaimanapun, jika orang yang membayar bunga itu, sama ada ia seorang pemastautin bagi suatu Negara Berjanji atau bukan, mempunyai dalam suatu Negara Berjanji suatu establisymen tetap yang berkenaan dengannya hutang yang di atas mana bunga itu dibayar telah dilakukan, dan bunga itu ditanggung oleh establisymen tetap itu, maka bunga itu hendaklah disifatkan sebagai terbit dalam Negara di mana establisymen tetap itu terletak.

8. Jika, oleh kerana suatu perhubungan khas antara pembayar dengan pemunya benefisyal atau antara kedua-dua mereka dengan seseorang lain, amaun bunga yang dibayar dengan memberi perhatian kepada tuntutan hutang yang baginya bunga itu dibayar, adalah lebih daripada amaun yang tentu akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisyal jika tidak ada perhubungan itu, peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah dipakai hanya bagi amaun yang disebut terakhir itu sahaja. Dalam hal yang sedemikian, bahagian yang berlebihan daripada bayaran itu hendaklah dicukai mengikut undang-undang tiap-tiap satu Negara Berjanji dengan memberi perhatian yang sewajarnya kepada peruntukan-peruntukan yang lain dalam Perjanjian ini.

Perkara 12

ROYALTI-ROYALTI

1. Royalti-royalti yang terbit dalam suatu Negara Berjanji dan dibayar kepada seseorang pemastautin bagi Negara Berjanji yang satu lagi itu boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, royalti-royalti itu boleh dicukai dalam Negara Berjanji di mana royalti-royalti itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi, jika penerima itu ialah pemunya benefisyal royalti-royalti itu, cukai yang dicaj sedemikian tidak boleh melebihi 15% daripada amaun kasar royalti-royalti itu.

3. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 2, royalti-royalti perindustrian yang diluluskan yang diperolehi dari Malaysia oleh seorang pemastautin Pakistan hendaklah dikecualikan daripada cukai Malaysia.

4. Istilah “royalti-royalti” sebagaimana digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran yang diterima sebagai balasan kerana:

- (a) penggunaan, atau hak untuk mengguna, apa-apa paten, cap dagangan, rekabentuk atau modal, pelan, formula atau proses rahsia, apa-apa hakcipta karya sastera, pekerjaan seni atau sains, atau kerana penggunaan, atau hak untuk menggunakan, kelengkapan perindustrian, perdagangan atau sains, atau kerana maklumat berkenaan dengan pengalaman perindustrian, perdagangan atau sains;
- (b) penggunaan, atau hak untuk mengguna, filem-filem wayang gambar, atau pita-pita untuk television atau siaran.

5. Istilah “royalti-royalti perindustrian yang diluluskan” ertinya royalti-royalti sebagaimana yang ditakrifkan dalam perenggan kecil 4 (a) yang diluluskan dan diperakui oleh pihak berkuasa yang kompeten bagi Malaysia sebagai kena dibayar bagi maksud menggalakkan kemajuan perindustrian di Malaysia dan yang kena dibayar oleh sesuatu enterprais yang kesemuanya atau terutamanya mengambil bahagian dalam aktiviti-aktiviti yang termasuk dalam satu daripada kelas-kelas yang berikut:

- (a) pengilangan, pemasangan atau pemerosesan;
- (b) pembinaan, kejuruteraan awam atau pembinaan kapal;
atau
- (c) elektrik, kuasa hidraulik, gas atau bekalan air.

6. Peruntukan-peruntukan perenggan-perenggan 1, 2 dan 3 tidak boleh dipakai jika penerima royalti-royalti itu, yang menjadi seorang pemastautin bagi suatu Negara Berjanji menjalankan perniagaan dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu di mana royalti-royalti itu terbit. melalui suatu establisymen tetap yang terletak di dalamnya dan hak atau harta yang mengenainya royalti-royalti itu dibayar ada bersangkutan secara berkesan dengan establisymen tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara 7 hendaklah dipakai.

7. Royalti-royalti hendaklah disifatkan sebagai terbit dalam suatu Negara Berjanji jika pembayar itu adalah Negara itu sendiri, suatu bahagian-kecil politik, suatu pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, atau seorang pemastautin Negara itu. Walau bagaimanapun, jika orang yang membayar royalti-royalti itu, sama ada ia seorang pemastautin bagi suatu Negara Berjanji atau bukan, mempunyai dalam suatu Negara Berjanji suatu establisymen tetap yang berkenaan dengannya tanggungan untuk membayar royalti-royalti itu telah dilakukan, dan royalti-royalti itu ditanggung oleh establisymen tetap itu, maka royalti-royalti itu hendaklah disifatkan sebagai terbit dalam Negara Berjanji di mana establisymen tetap itu terletak.

8. Jika, oleh kerana suatu perhubungan khas antara pembayar dengan pemunya benefisyal atau antara kedua-dua mereka dengan seseorang lain, amaun royalti-royalti yang dibayar, dengan memberi perhatian kepada penggunaan, hak atau makluman yang kerananya royalti-royalti itu dibayar, adalah lebih daripada amaun tentu akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisyal itu jika tidak ada perhubungan itu, peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah dipakai hanya bagi amaun yang disebut terakhir itu sahaja. Dalam hal yang sedemikian, bahagian yang berlebihan daripada bayaran itu tetaplah kena cukai mengikut undang-undang tiap-tiap satu Negara Berjanji, dengan memberi perhatian yang sewajarnya kepada peruntukan-peruntukan yang lain dalam Perjanjian ini.

Perkara 13

PERLABAAN MODAL

1. Laba daripada pemberian milik harta takalih, sebagaimana ditakrifkan dalam perenggan 2 Perkara 6, boleh dicukai dalam Negara Berjanji di mana harta itu terletak.

2. Laba daripada pemberian milik harta alih yang menjadi sebahagian daripada harta perniagaan suatu establisymen tetap yang dipunyai oleh suatu enterpris bagi suatu Negara Berjanji dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu termasuk apa-apa laba daripada pemberian milik sesuatu establisymen tetap itu (berseendirian atau bersama-sama dengan enterpris itu kesemuanya) boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu. Bagaimanapun, laba daripada pemberian milik kapal-kapal atau kapaludara yang dikendalikan oleh suatu enterpris bagi suatu Negara Berjanji dalam lalulintas antarabangsa dan harta alih berhubung dengan pengendalian kapal-kapal atau kapaludara itu boleh dikenakan cukai hanya dalam Negara itu sahaja.

3. Laba daripada pemberian milik apa-apa harta, lain daripada apa yang tersebut dalam perenggan-perenggan 1 dan 2 boleh dikenakan cukai hanya dalam Negara Berjanji di mana pemberimilik itu adalah seorang pemastautin.

Perkara 14

PERKHIDMATAN DIRI BERSENDIRIAN

1. Pendapatan yang diperolehi oleh seorang pemastautin bagi suatu Negara Berjanji berkenaan dengan perkhidmatan-perkhidmatan profesional atau lain-lain aktiviti-aktiviti bersendirian yang serupa sifatnya boleh dikenakan cukai hanya dalam Negara itu sahaja. Walau bagaimanapun, dalam hal-hal keadaan berikut pendapatan itu boleh dicukai dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu, iaitu:

- (a) jika ia berada dalam Negara yang satu lagi itu selama suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang jumlah kesemuanya atau melebihi daripada 183 hari dalam tahun fiskal; atau
- (b) jika saraan bagi perkhidmatan-perkhidmatan dalam Negara yang satu lagi itu didapati dari pemastautin-pemastautin Negara itu atau ditanggung oleh suatu establisymen tetap yang dipunyai oleh seorang yang bukan pemastautin Negara itu dalam Negara itu dan dalam tiap-tiap satu halnya melebihi daripada US\$3,000 dalam tahun fiskal, walaupun ia berada dalam Negara itu selama suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang berjumlah kurang daripada 183 hari sepanjang tahun fiskal.

2. Istilah “perkhidmatan-perkhidmatan profesional” termasuklah aktiviti-aktiviti sains, kesusasteraan, kesenian, pendidikan atau pengajaran yang bersendirian dan juga aktiviti-aktiviti bersendirian bagi doktor, peguam, jurutera, arkitek, dentis dan akauntan.

Perkara 15

TANGGUNGAN PERKHIDMATAN DIRI

1. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan Perkara-perkara 16, 17, 18 dan 19, gaji, upahan dan lain-lain saraan serupa itu yang diperolehi oleh seorang pemastautin bagi suatu Negara Berjanji berkenaan dengan sesuatu pekerjaan boleh dikenakan cukai hanya dalam Negara itu melainkan jika pekerjaan itu dijalankan dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu. Jika pekerjaan itu dijalankan sedemikian, maka apa-apa saraan yang diperolehi daripadanya boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.

2. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 1, saraan yang diperolehi oleh seorang pemastautin bagi suatu Negara Berjanji berkenaan dengan sesuatu pekerjaan yang dijalankan dalam mana-mana tahun fiskal dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu boleh dikenakan cukai hanya dalam Negara yang mula-mula disebut itu, jika:

- (a) penerima berada dalam Negara yang satu lagi itu selama suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang jumlah kesemuanya tidak melebihi 183 hari dalam tahun fiskal yang berkenaan itu;

- (b) perkhidmatan-perkhidmatan atau aktiviti-aktiviti itu dijalankan atau dilaksanakan untuk atau bagi pihak seseorang majikan yang bukan seorang pemastautin Negara yang satu lagi itu; dan
- (c) saraan itu tidak boleh dipotong terus dari pendapatan sesuatu establisymen tetap yang dipunyai oleh majikan itu dalam Negara yang satu lagi itu.

3. Walau apa pun peruntukan-peruntukan tersebut di atas dalam Perkara ini, saraan berkenaan dengan sesuatu pekerjaan yang dijalankan atas kapal atau kapaludara yang dikendalikan dalam lalulintas antarabangsa oleh suatu enterprais bagi suatu Negara Berjanjian boleh dikenakan cukai dalam Negara itu.

Perkara 16

FEE PENGARAH-PENGARAH

1. Fee pengarah-pengarah dan bayaran-bayaran seumpamanya yang diperolehi oleh seorang pemastautin bagi suatu Negara Berjanji atas sifatnya sebagai ahli Lembaga Pengarah atau badan seumpamanya bagi sesuatu syarikat yang menjadi pemastautin bagi Negara Berjanji yang satu lagi itu, boleh dikenakan cukai dalam Negara yang satu lagi itu sahaja.
2. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 hendaklah begitu juga dipakai bagi pegawai-pegawai sesuatu syarikat yang memegang jawatan pengurus di peringkat atas berkenaan dengan bayaran yang diterima atas sifat itu dari syarikat tersebut.

Perkara 17

SENIMAN DAN OLAHRAGAWAN

1. Walau apa pun peruntukan-peruntukan Perkara 14, pendapatan yang diperolehi oleh penghibur awam (seperti seniman pentas, wayang gambar, radio atau television dan ahli muzik) atau olahragawan (seperti ahli gusti atau peninju) dari aktiviti-aktiviti mereka sendiri sebagai demikian, boleh dikenakan cukai dalam Negara Berjanji di mana aktiviti-aktiviti itu dijalankan.
2. Walau apa pun peruntukan-peruntukan Perkara 7, jika aktiviti-aktiviti sendiri yang disebut dalam perenggan 1 itu diadakan dalam suatu Negara Berjanji oleh suatu enterprais Negara yang satu lagi itu, maka keuntungan yang diperolehi dari mengadakan aktiviti-aktiviti ini oleh enterprais itu boleh dikenakan cukai dalam Negara yang mula-mula disebut itu.
3. Peruntukan-peruntukan perenggan-perenggan 1 dan 2 tidak boleh dipakai bagi saraan atau keuntungan-keuntungan yang diperolehi dari aktiviti-aktiviti yang dijalankan dalam suatu Negara Berjanji jika lawatan ke Negara itu ditanggung secara langsung atau secara taklangsung pada keseluruhan atau sebahagian besarnya daripada wang awam Negara yang satu lagi itu, atau suatu bahagian-kecil politik, suatu pihakberkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 18**PENCEN**

1. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan perenggan 2 Perkara 19, pencen, anuiti dan lain-lain saraan seumpamanya yang dibayar kepada seorang pemastautin bagi Negara Berjanji itu boleh dicukai hanya dalam Negara itu.
2. Istilah “pencen, anuiti dan lain-lain saraan seumpamanya”, sebagaimana digunakan dalam Perkara ini, ertinya bayaran berkala yang dibuat selepas bersara sebagai balasan pekerjaan yang lalu atau sebagai pampasan kerana kebencanaan yang didapati berkaitan dengan pekerjaannya yang lalu.

Perkara 19**PERKHIDMATAN KERAJAAN**

1. (a) Saraan, lain daripada pencen, yang dibayar oleh suatu Negara Berjanji atau suatu bahagian-kecil politik atau suatu pihak berkuasa tempatan kepada seorang individu berkenaan dengan perkhidmatan-perkhidmatan yang diberi kepada Negara itu atau bahagian-kecil politik atau pihak berkuasa tempatannya itu, boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.

(b) Walau bagaimanapun, saraan itu boleh dikenakan cukai hanya dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu jika perkhidmatan-perkhidmatan itu diberi dalam Negara itu dan penerima saran itu adalah seorang pemastautin bagi Negara itu dan ia:

- (i) adalah seorang rakyat Negara itu; atau
- (ii) tidak menjadi seorang pemastautin Negara itu semata-mata bagi maksud memberi perkhidmatan-perkhidmatan itu.

2. Apa-apa pencen yang dibayar oleh, atau daripada wang yang diadakan oleh, suatu Negara Berjanji atau suatu bahagian-kecil politik atau suatu pihak berkuasa tempatannya kepada seorang individu berkenaan dengan perkhidmatan-perkhidmatan yang diberi dalam Negara itu atau bahagian-kecil politik atau pihak berkuasa tempatannya boleh dicukai hanya dalam Negara itu.

3. Peruntukan-peruntukan Perkara-perkara 14, 15, 16 dan 18 hendaklah dipakai bagi saraan dan pencen berkenaan dengan perkhidmatan-perkhidmatan yang diberi berhubung dengan perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Berjanji atau suatu bahagian-kecil politik atau suatu pihak berkuasa tempatannya.

Perkara 20**PROFESSOR DAN GURU**

1. Seseorang individu yang, atas jemputan sesuatu universiti, kolej, sekolah atau lain-lain institusi pelajaran seumpamanya yang diiktiraf dalam suatu Negara Berjanji, melalui Negara itu selama suatu tempoh tidak lebih daripada 2 tahun semata-mata bagi maksud mengajar atau membuat penyelidikan atau kedua-duanya di institusi pelajaran itu dan yang menjadi pemastautin atau sebelum sahaja lawatan itu telah menjadi pemastautin bagi Negara Berjanji yang satu lagi itu, hendaklah dikecualikan daripada cukai dalam Negara yang mula-mula disebut itu atas apa-apa saraan bagi mengajar atau membuat penyelidikan itu.

2. Perkara ini tidak dipakai bagi pendapatan dari penyelidikan jika penyelidikan itu dijalankan terutamanya bagi faedah diri seseorang atau orang-orang tertentu.

Perkara 21

PENUNTUT-PENUNTUT DAN PELATIH-PELATIH

1. Seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Berjanji sebelum sahaja membuat lawatan ke Negara Berjanji yang satu lagi itu dan yang berada secara sementara dalam Negara yang satu lagi itu semata-mata sebagai seorang penuntut di suatu universiti, kolej, sekolah yang diiktiraf atau lain-lain institusi pelajaran seumpamanya yang diiktiraf dalam Negara yang satu lagi itu atau sebagai seorang perantis perniagaan atau teknik di dalamnya, selama tempoh tidak lebih daripada 5 tahun dari tarikh ketibaannya kali pertama dalam Negara yang satu lagi itu berhubung dengan lawatan itu, hendaklah dikecualikan daripada cukai dalam Negara yang satu lagi itu berkenaan dengan:

- (a) semua remitan dari luar negeri bagi maksud-maksud saraan hidup, pelajaran atau latihannya; dan
- (b) apa-apa saraan tidak lebih daripada US\$2,500 bagi perkhidmatan-perkhidmatan diri yang diberi dalam Negara yang satu lagi itu dengan tujuan untuk menambah punca wangnya bagi maksud-maksud demikian itu.

2. Seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Berjanji sebelum sahaja membuat lawatan ke Negara Berjanji yang satu lagi itu dan yang berada secara sementara dalam Negara yang satu lagi itu bagi maksud-maksud membuat kajian, penyelidikan atau latihan semata-mata sebagai penerima suatu pemberian, elaun atau award daripada Kerajaan mana-mana satu Negara atau daripada suatu pertubuhan sains, pelajaran, ugama atau khairat atau di bawah suatu program bantuan teknik yang dibuat oleh Kerajaan mana-mana satu Negara selama tempoh tidak lebih daripada 5 tahun dari tarikh ketibaannya kali pertama dalam Negara yang satu lagi itu berhubung dengan lawatan itu, hendaklah dikecualikan daripada cukai dalam Negara yang satu lagi itu berkenaan dengan:

- (a) amaun pemberian, elaun atau award itu;
- (b) semua remitan dari luar negeri bagi maksud-maksud saraan hidup, pelajaran atau latihannya; dan
- (c) apa-apa saraan tidak lebih daripada US\$2,500 berkenaan dengan perkhidmatan-perkhidmatan dalam Negara yang satu lagi itu dengan syarat perkhidmatan-perkhidmatan itu adalah dilaksanakan berhubung dengan kajian, penyelidikan atau latihannya atau adalah bersampingan dengannya.

3. Seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Berjanji sebelum sahaja membuat suatu lawatan ke Negara Berjanji yang satu lagi itu dan yang berada secara sementara dalam Negara yang satu lagi itu semata-mata sebagai seorang pekerja, atau di bawah kontrak dengan, Kerajaan atau suatu enterprais bagi Negara yang mula-mula disebut itu semata-mata bagi maksud memperoleh pengalaman teknik, profesional atau perniagaan selama tempoh tidak lebih daripada 12 bulan dari tarikh ketibaannya

kali pertama dalam Negara yang satu lagi itu berhubung dengan lawatan itu, hendaklah dikecualikan daripada cukai dalam Negara yang satu lagi itu berkenaan dengan—

- (a) semua remitan dari luar negeri bagi maksud-maksud saraan hidup, pelajaran atau latihannya; dan
- (b) apa-apa saraan tidak lebih daripada US\$2,500 bagi perkhidmatan-perkhidmatan diri yang diberi dalam Negara yang satu lagi itu dengan syarat perkhidmatan-perkhidmatan itu adalah berhubung dengan kajian atau latihannya atau adalah bersampingan dengannya.

4. Bagi maksud-maksud Perkara ini istilah “Kerajaan” hendaklah mempunyai erti yang sama seperti dalam perenggan 4 Perkara 11.

Perkara 22

PENDAPATAN YANG TIDAK DISEBUTKAN DENGAN NYATA

Butiran-butiran pendapatan seseorang pemastautin bagi suatu Negara Berjanji yang tidak disebutkan dengan nyata dalam Perkara-perkara di atas boleh dicukai hanya dalam Negara itu kecuali jika pendapatan itu diperolehi dari punca-punca dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu, maka butiran-butiran pendapatan itu boleh juga dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.

Perkara 23

MENGHAPUSKAN CUKAI DUA KALI

1. Undang-undang yang berkuatkuasa di mana-mana satu Negara Berjanji hendaklah terus mengawal percukaian pendapatan dalam Negara masing-masing kecuali jika peruntukan-peruntukan nyata yang berlawanan dibuat dalam Perjanjian ini. Jika pendapatan adalah dikenakan cukai dalam kedua-dua Negara, relif daripada cukai dua kali hendaklah diberi mengikut perenggan-perenggan yang berikut.

2. Berkenaan dengan Pakistan, tertakluk kepada peruntukan undang-undang Pakistan berkenaan dengan kebenaran sebagai suatu kredit terhadap cukai Pakistan, amaun cukai Malaysia yang kena dibayar di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini, sama ada secara langsung atau dengan cara potongan, oleh seorang pemastautin Pakistan, berkenaan dengan pendapatan dari punca-punca dalam Malaysia yang telah dikenakan cukai kedua-duanya dalam Pakistan dan Malaysia, boleh dibenarkan sebagai suatu kredit terhadap cukai Pakistan yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu tetapi setakat amaun yang tidak lebih daripada kadar cukai Pakistan berbanding dengan kesemuanya pendapatan yang boleh dikenakan cukai Pakistan.

3. Berkenaan dengan Malaysia, tertakluk kepada peruntukan undang-undang Malaysia berkenaan dengan kebenaran sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia bagi cukai yang kena dibayar di mana-mana negara lain daripada Malaysia, cukai Pakistan yang kena dibayar (jika dividen, tidak termasuk cukai yang kena dibayar berkenaan dengan keuntungan yang dividen dibayar darinya) di bawah undang-undang Pakistan dan mengikut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini, sama ada secara langsung atau dengan cara potongan, oleh seseorang pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan dari punca-punca dalam Pakistan

yang telah dikenakan cukai kedua-duanya dalam Pakistan dan Malaysia, boleh dibenarkan sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu tetapi setakat amaun yang tidak lebih daripada kadar cukai Malaysia berbanding dengan kesemuanya pendapatan yang boleh dikenakan cukai Malaysia.

4. Bagi maksud-maksud pembenaran sebagai suatu kredit terhadap cukai yang kena dibayar dalam Malaysia atau Pakistan, sebagaimana dikehendaki oleh kandungan ayatnya, cukai yang kena dibayar dalam suatu Negara Berjanji hendaklah disifatkan sebagai termasuk cukai yang sebaliknya kena dibayar dalam Negara itu tetapi telah dikurangkan atau dikecualikan oleh Negara itu menurut program galakan cukainya.

Perkara 24

BATASAN RELIF

Jika Perjanjian ini memperuntukkan (dengan atau tanpa syarat-syarat lain) bahawa pendapatan daripada punca-punca dalam suatu Negara Berjanji hendaklah dikecualikan daripada cukai atau cukai mengikut kadar yang dikurangkan, dalam Negara itu dan di bawah undang-undang yang berkuatkuasa dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu pendapatan tersebut itu adalah dikenakan cukai mengikut amaun darinya yang diremitkan atau yang diterima dalam Negara yang satu lagi itu dan tidak mengikut amaun pendapatan itu sepenuhnya, maka pengecualian atau pengurangan cukai yang akan dibenarkan di bawah Perjanjian ini dalam Negara yang mula-mula disebut itu hendaklah dipakai bagi sekian banyak daripada pendapatan yang diremitkan ke Negara yang satu lagi itu atau yang diterima dalam Negara yang satu lagi itu:

Dengan syarat bahawa jika—

- (a) mengikut peruntukan-peruntukan tersebut di atas dalam Perkara ini, relif tidak dibenarkan pertamanya dalam Negara yang mula-mula disebut itu berkenaan dengan sesuatu amaun pendapatan; dan
- (b) amaun pendapatan itu telah seterusnya diremitkan atau diterima dalam Negara yang satu lagi itu dan amaun itu adalah dengan ini dikenakan cukai dalam Negara yang satu lagi itu,

pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara yang mula-mula disebut itu hendaklah, tertakluk kepada mana-mana undang-undang yang berkuatkuasa pada masa itu menghadkan masa dan menetapkan cara meminta supaya dipulangkan balik cukai, membenarkan relif berkenaan dengan amaun pendapatan itu mengikut peruntukan-peruntukan yang wajar dalam Perjanjian ini.

Perkara 25

TANPA BEZA MEMBEZA

1. Rakyat suatu Negara Berjanji tidak boleh dikenakan dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu apa-apa percukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang lain atau lebih berat daripada percukaian dan kehendak-kehendak yang berkaitan yang dikenakan atau boleh dikenakan ke atas rakyat Negara yang satu lagi itu dalam hal-hal keadaan yang sama dan mengikut keadaan-keadaan yang sama.

2. Percukaian ke atas suatu establisymen tetap yang dipunyai oleh suatu enterpris bagi suatu Negara Berjanji dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu tidak boleh dilevi secara yang kurang adil dalam Negara yang satu lagi itu daripada percukaian yang dilevi ke atas enterpris-enterpris Negara yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti-aktiviti yang sama dalam hal-hal keadaan yang sama dan mengikut keadaan-keadaan yang sama.
3. Enterpris-enterpris suatu Negara Berjanji, yang modalnya adalah kesemuanya atau sebahagiannya dipunyai atau dikawal, secara langsung atau secara taklangsung, oleh seorang atau beberapa orang pemastautin Negara Berjanji yang satu lagi itu, tidak boleh dikenakan dalam Negara yang mula-mula disebut itu, apa-apa percukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengan-nya yang lain atau lebih berat daripada percukaian dan kehendak-kehendak yang berkaitan yang dikenakan atau boleh dikenakan ke atas lain-lain enterpris seumpamanya dalam Negara yang mula-mula disebut itu dalam hal-hal keadaan yang sama dan mengikut keadaan-keadaan yang sama.
4. Tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai mengharuskan suatu Negara Berjanji supaya memberi kepada rakyat Negara Berjanji yang satu lagi itu yang bukan bermastautin dalam Negara yang mula-mula disebut itu apa-apa elaun, relif, rebat dan pengurangan bagi maksud-maksud cukai yang menurut undang-undang hanya diberi kepada rakyat Negara yang mula-mula disebut itu atau kepada mana-mana orang lain sebagaimana dinyatakan dalam undang-undang itu yang bukan bermastautin dalam Negara yang mula-mula disebut itu.
5. Dalam Perkara ini, istilah “percukaian” ertinya cukai-cukai yang menjadi hal perkara Perjanjian ini.

Perkara 26

TATACARA PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika seorang pemastautin suatu Negara Berjanji berpendapat bahawa tindakan-tindakan satu daripada Negara Berjanji atau kedua-duanya adalah atau akan mengakibatkan dirinya dicukai tidak mengikut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini, maka ia boleh, walau apa sekalipun remidi-remidi yang diperuntukkan oleh undang-undang percukaian Negara-negara itu, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara Berjanji yang ia menjadi pemastautin atau, jika kesnya termasuk di bawah perenggan 1 Perkara 25 kepada Negara Berjanji yang ia menjadi rakyatnya. Suatu permohonan mestilah dikemukakan secara bertulis dengan menyatakan alasan-alasan menuntut dikaji semula cukai itu dalam tempoh dua tahun dari mula-mulanya diberitahu tentang tindakan yang mengakibatkan ia dicukai tidak mengikut peruntukan-peruntukan Perjanjian itu.
2. Pihak berkuasa yang kompeten hendaklah berusaha, jika pada pandangannya bantahan itu adalah berpatutan dan jika ia sendiri tidak dapat mencapai suatu penyelesaian yang sesuai, menyelesaikan kes itu dengan cara persetujuan bersama dengan pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara Berjanji yang satu lagi itu dengan tujuan untuk mengelakkan percukaian yang tidak mengikut Perjanjian ini.

3. Pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-negara Berjanji hendaklah berusaha menyelesaikan dengan cara persetujuan bersama apa-apa kesulitan atau keraguan yang timbul tentang tafsiran atau pemakaian Perjanjian ini.

4. Pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-negara Berjanji boleh berhubung secara langsung antara satu sama lain bagi maksud menguatkuasakan peruntukan-peruntukan Perjanjian ini.

Perkara 27

BERTUKAR-TUKAR MAKLUMAT

1. Pihak-pihak berkuasa yang kompeten hendaklah bertukar-tukar apa-apa maklumat (iaitu maklumat yang boleh didapati di bawah undang-undang percukaian Negara-negara Berjanji itu masing-masing) sebagaimana yang perlu bagi melaksanakan peruntukan-peruntukan Perjanjian ini atau bagi mencegah fraud atau bagi pentadbiran peruntukan-peruntukan berkanun terhadap pengelakan cukai-cukai yang Perjanjian ini dipakai baginya menurut Perkara 2.

2. Apa-apa maklumat yang dipertukarkan sedemikian hendaklah disifatkan sebagai rahsia dan tidak boleh dizahirkan kepada mana-mana orang lain daripada mereka (termasuk suatu Mahkamah atau pihak berkuasa ulangkaji) yang ada sangkut-paut dengan pentaksiran atau pemungutan cukai-cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai menurut Perkara 2, atau pemutusan rayuan-rayuan berhubung dengannya.

3. Tiada apa-apa maklumat yang boleh menzahirkan apa-apa rahsia perdagangan atau proses perdagangan atau yang dikira bertentangan dengan kemuslihatan awam boleh dipertukar-tukarkan.

Perkara 28

PEGAWAI-PEGAWAI DIPLOMAT DAN KONSOL

Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan-keistimewaan fiskal pegawai-pegawai diplomat atau konsol di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan-peruntukan perjanjian-perjanjian khas.

Perkara 29

PERLUASAN WILAYAH

1. Perjanjian ini boleh diperluaskan, sama ada keseluruhannya atau dengan apa-apa ubahsuaian yang perlu, ke mana-mana Negara atau wilayah yang perhubungan antarabangsanya adalah menjadi tanggungjawab bagi mana-mana satu Negara Berjanji dan yang mengenakan cukai yang pada sebahagian besarnya serupa sifatnya dengan cukai yang dipakai bagi Perjanjian ini. Apa-apa perluasan

itu hendaklah berkuatkuasa dari suatu tarikh dan tertakluk kepada apa-apa ubahsuaian dan syarat, termasuk syarat-syarat mengenai penamatan, sebagaimana dinyatakan dan dipersetujui antara Negara-negara Berjanji dalam Nota-nota yang hendak dipertukarkan melalui saluran diplomatik.

2. Melainkan jika selainnya dipersetujui oleh kedua-dua Negara Berjanji, penamatan Perjanjian ini oleh salah satu daripada mereka di bawah Perkara 31 hendaklah menamatkan, mengikut cara yang diperuntukkan dalam Perkara itu, pemakaian Perjanjian ini kepada mana-mana Negara atau wilayah yang telah diperluaskan di bawah Perkara ini.

Perkara 30

MULA BERKUATKUASA

1. Perjanjian ini hendaklah disahkan dan suratcara-suratcara pengesahan itu hendaklah dipertukarkan di Kuala Lumpur dengan seberapa segera yang harus.

2. Perjanjian ini hendaklah mula berkuatkuasa apabila sahaja suratcara-suratcara pengesahan itu dipertukarkan dan peruntukan-peruntukannya hendaklah mempunyai kuatkuasa berkenaan dengan pendapatan yang didapati pada atau selepas satu haribulan Januari 1980.

Perkara 31

PENAMATAN

Perjanjian ini hendaklah terus berkuatkuasa selama tempoh yang tidak tentu lamanya, tetapi salah satu Negara Berjanji boleh menamatkan Perjanjian ini, melalui saluran-saluran diplomatik, dengan memberi kepada Negara Berjanji yang satu lagi itu, notis penamatan secara bertulis pada atau sebelum tiga puluh haribulan Jun dalam mana-mana tahun kalendar selepas tamatnya tempoh lima tahun dari satu haribulan Januari 1980, dan dalam hal yang demikian, Perjanjian ini adalah berhenti daripada berkuatkuasa berkenaan dengan pendapatan yang didapati pada atau selepas satu haribulan Januari bagi tahun kalendar yang berikutan dengan tahun kalendar dalam mana notis pemberhentian itu diberi.

Pada menyaksikan hal di atas yang bertandatangan di bawah ini, yang diberikuasa dengan sewajarnya bagi maksud itu, oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

Diperbuat dalam dua salinan di Islamabad, pada 29 haribulan Mei 1982, tiap-tiap satunya dalam Bahasa Malaysia dan Bahasa Inggeris dan kedua-duanya teks adalah sama sahehnya.

.....
*Bagi pihak Kerajaan
Malaysia*

.....
*Bagi pihak Kerajaan
Republik Islam Pakistan*

PROTOKOL

Pada masa Perjanjian ini ditandatangani antara Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Republik Islam Pakistan bagi Mengelakkan Cukai Dua Kali dan Mencegah Pelarian Fiskal berkenaan dengan Cukai-cukai atas Pendapatan, maka yang bertandatangan di bawah ini telah bersetuju bahawa peruntukan-peruntukan berikut hendaklah menjadi suatu bahagian integral bagi Perjanjian ini:

2. Berhubung dengan Perkara 10 "Dividen-dividen":

Jika, bagi maksud-maksud Perkara VII Perjanjian antara Kerajaan Malaysia dan Kerajaan Republik Singapura bagi Mengelakkan Cukai Dua Kali dan Mencegah Pelarian Fiskal berkenaan dengan Cukai-cukai atas Pendapatan yang ditandatangani di Singapura pada 26hb Disember 1968—

(a) sesuatu dividen telah dibayar oleh suatu syarikat—

- (i) yang telah bermastautin di kedua-dua Malaysia dan Singapura dan mesyuarat dalam mana dividen itu telah diisytiharkan diadakan di Malaysia; atau
- (ii) yang telah bermastautin di Singapura dan pada masa dividen itu dibayar syarikat itu mengisytiharkan bahawa ia adalah pemastautin Malaysia, dividen itu hendaklah disifatkan sebagai telah dibayar oleh suatu syarikat yang bermastautin di Malaysia;

(b) sesuatu dividen telah dibayar oleh suatu syarikat—

- (i) yang telah bermastautin di kedua-dua Malaysia dan Singapura dan mesyuarat dalam mana dividen itu telah diisytiharkan diadakan di Singapura; atau
- (ii) yang telah bermastautin di Malaysia dan pada masa dividen itu dibayar syarikat itu mengisytiharkan bahawa ia adalah pemastautin Singapura,

dividen itu hendaklah disifatkan sebagai telah dibayar oleh suatu syarikat yang bukan bermastautin di Malaysia.

Pada menyaksikan hal di atas yang bertandatangan di bawah ini dan yang diberikuasa dengan sewajarnya bagi maksud itu oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Protokol ini.

Diperbuat dalam dua salinan di Islamabad, pada 29 haribulan Mei 1982, tiap-tiap satunya dalam Bahasa Malaysia dan Bahasa Inggeris dan kedua-duanya teks adalah sama sahehnya.

.....
*Bagi pihak Kerajaan
 Malaysia*

.....
*Bagi pihak Kerajaan
 Republik Islam Pakistan*

Diperbuat pada 4hb November 1982.
 [O. 6869/5; PN. (PU²) 80 Pt. VIII.]

TENGKU RAZALEIGH HAMZAH,
Menteri Kewangan

(Akan dibentangkan dalam Dewan Rakyat menurut subseksyen (6) seksyen 132 Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen (4) seksyen 65A Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967.)

INCOME TAX ACT 1967
AND
PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (ISLAMIC REPUBLIC OF PAKISTAN)
ORDER 1982

*Act 53.
45/67.*

IN exercise of the powers conferred by subsection (1) of section 132 of the Income Tax Act 1967 and subsection (1) of section 65A of the Petroleum (Income Tax) Act 1967, the Minister makes the following Order:

Citation.

1. This Order may be cited as the **Double Taxation Relief (Islamic Republic of Pakistan) Order 1982.**

*Double
taxation
relief.*

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made with the Government of the Islamic Republic of Pakistan with a view of affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and Pakistan tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that the arrangements shall have effect.

SCHEDULE

(Paragraph 2)

**AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF MALAY-
SIA AND THE GOVERNMENT OF THE ISLAMIC REPUBLIC
OF PAKISTAN FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE
TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME**

The Government of Malaysia and the Government of the Islamic Republic of Pakistan, desiring to conclude an agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, have agreed as follows:

Article 1

PERSONAL SCOPE

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed by each Contracting State, irrespective of the manner in which they are levied.

2. The existing taxes to which this Agreement shall apply are:

(a) in the case of Malaysia:

- income tax and excess profit tax;
- supplementary income taxes, that is, tin profits tax, development tax and timber profits tax; and
- petroleum income tax;
(hereinafter referred to as “Malaysian tax”);

(b) in the case of Pakistan:

- the income tax;
 - the super tax; and
 - surcharge;
- (hereinafter referred to as “Pakistan tax”).

3. The Agreement shall also apply to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes by either Contracting State. The competent authorities of the Contracting States shall notify to each other any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3 DEFINITIONS

1. In this Agreement, unless the context otherwise requires:

- (a) the term “Malaysia” means the Federation of Malaysia and includes any area adjacent to the territorial waters of Malaysia which, in accordance with international law, has been or may hereafter be designated under the laws of Malaysia as an area within which the rights of Malaysia with respect to the sea bed and sub-soil and their natural resources may be exercised;
- (b) the term “Pakistan” means Pakistan as defined in the Constitution of the Islamic Republic of Pakistan and includes any area outside the territorial waters of Pakistan which under the laws of Pakistan is an area within which the rights of Pakistan with respect to the sea bed and sub-soil and their natural resources may be exercised;
- (c) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Malaysia or Pakistan as the context requires;
- (d) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons which is treated as a person for tax purposes;
- (e) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
- (f) the term “tax” means Malaysian tax or Pakistan tax, as the context requires;
- (g) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- (h) the term “national” means:
 - (i) any individual possessing the nationality or citizenship of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership, association and any other entity deriving its status as such from the law in force in a Contracting State;

- (i) the term “competent authority” means:
 - in Malaysia, the Minister of Finance or his authorised representative;
 - in Pakistan, the Central Board of Revenue;
- (j) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State.

2. As regards the application of this Agreement by a Contracting State, any term not otherwise defined shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that State relating to the taxes which are the subject of this Agreement.

Article 4

RESIDENCE

1. For the purposes of this Agreement, a person is a resident of a Contracting State:

- (a) in the case of Malaysia, if the person is resident in Malaysia for the purposes of Malaysian tax; and
- (b) in the case of Pakistan, if the person is a resident of Pakistan for the purposes of Pakistan tax.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, his status shall be determined in accordance with the following rules:

- (a) he shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which he has a permanent home available to him. If he has a permanent home available to him in both Contracting States, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- (b) if the Contracting State in which he has his centre of vital interests cannot be determined or if he has not a permanent home available to him in either Contracting State, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which he has an habitual abode;
- (c) if he has an habitual abode in both Contracting States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State of which he is a national;
- (d) if he is a national of both Contracting States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement endeavour to settle the question and to determine the mode of application of this Agreement to such person.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business in which the business of the enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” shall include especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop;
 - (f) a warehouse;
 - (g) a mine, oil or gas well, quarry or other place of extraction of natural resources;
 - (h) a farm or plantation;
 - (i) a place of extraction of timber or forest produce;
 - (j) a building site or construction or assembly project which exists for a period of more than 6 months.
3. The term “permanent establishment” shall not be deemed to include:
 - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage or the maintenance of a stock of goods or merchandise, whether in a warehouse or not, solely for the convenience of delivery of the goods or merchandise belonging to the enterprise, unless paragraph 5 applies;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or for collecting information, for the enterprise;
 - (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of advertising, for the supply of information, for scientific research or for similar activities which have a preparatory or auxiliary character, for the enterprise.
4. An enterprise of a Contracting State shall be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if:
 - (a) it carries on supervisory activities in that other State for a period of more than 6 months in connection with the construction, installation or assembly project which is being undertaken in that other State; or
 - (b) it furnishes services (including consultancy services) in that other State where the activities in connection with a project continue for a period of more than 6 months; or
 - (c) substantial equipment (other than that used for activities referred to in paragraph 2 (j)) is in the other State being used or installed by, for or under contract with, the enterprise.

5. A person acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State (other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies) shall be deemed to be a permanent establishment in the first-mentioned State, if:

- (a) he has and habitually exercises in the first-mentioned State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless his activities are limited to the purchase of goods or merchandise for the enterprise; or
- (b) he has no such authority, but maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise from which he regularly fills orders on behalf of the enterprise.

6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, where such persons are acting in the ordinary course of business, except where such an agent carries on business wholly or almost wholly for that enterprise itself or for that enterprise and other enterprises which are controlled by it or have a controlling interest in it.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, oil or gas wells, quarries and other places of extraction of natural resources or of timber or other forest produce. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent professional services.

Article 7**BUSINESS INCOME OR PROFITS**

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State, but only so much of them as is attributable to:

- (a) that permanent establishment; or
- (b) sales within that other State of goods or merchandise of the same or similar kind as those sold, or from other business activities of the same or similar kind as those affected, through that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the income or profits which it might be expected to make if it were distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In the determination of the income or profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deduction all expenses, including executive and general administrative expenses, which would be deductible if the permanent establishment were an independent enterprise, in so far as they are reasonably allocable to the permanent establishment, whether incurred in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. In so far as it has been customary in a Contracting State to determine the income or profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total income or profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 or paragraph 3 of this Article shall preclude such Contracting State from determining the income or profits to be taxed by such apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles laid down in this Article.

5. No income or profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purpose of the preceding paragraphs, the income or profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where income or profits include items of income or profits which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8**SHIPPING AND AIR TRANSPORT**

1. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of Article 7, profits derived from the operation of ships or aircraft solely between places in a Contracting State may be taxed in that State.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall also apply to profits derived by an enterprise of a Contracting State from its participation in a pool, a joint business or in an international operating agency.

Article 9**ASSOCIATED ENTERPRISES**

Where:

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10**DIVIDENDS**

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Dividends paid by a company which is a resident of Pakistan to a resident of Malaysia may be taxed in Pakistan according to the laws of Pakistan, but if the recipient company is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:
 - (a) 15% of the gross amount of the dividends. if the recipient company holds directly at least 20% of the capital of the company paying the dividends and the latter company is engaged in an industrial undertaking;
 - (b) 20% of the gross amount of the dividends in all other cases.

3. Dividends paid by a company resident in Malaysia to a resident of Pakistan who is subject to Pakistan tax in respect thereof shall be exempt from any tax in Malaysia which is chargeable on dividends in addition to the tax chargeable in respect of the income of the company:

Provided that nothing in this paragraph shall affect the provisions of the Malaysian law under which the tax in respect of a dividend paid by a company resident in Malaysia from which Malaysian tax has been, or has been deemed to be, deducted may be adjusted by reference to the rate of tax appropriate to the Malaysian year of assessment immediately following that in which the dividend was paid.

4. (a) The term “dividends” as used in this Article means income from shares or right, not being debt-claims, participating in profits or income, as well as income from other corporate rights assimilated to income from shares by the taxation laws of the Contracting State of which the company making the distribution is a resident.

(b) The term “industrial undertaking” as used in this Article means an undertaking engaged in—

- (i) the manufacture of goods or materials or the subjection of goods or materials to any process which results in substantially changing their original condition;
- (ii) ship-building;
- (iii) electricity, hydraulic power, gas and water supply;
- (iv) mining including working of an oil or gas well or the source of any mineral deposit; and
- (v) any other undertaking, which may be agreed to by the competent authorities to be an industrial undertaking for the purposes of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the recipient of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

6. Where a company which is a resident of a Contracting State derives income or profits from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company to persons who are not residents of that other State, or subject the company’s undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of income or profits arising in such other State.

7. The provisions of this Article shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

Article 11**INTEREST**

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest, the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, interest derived from a Contracting State by a resident of the other Contracting State who is the beneficial owner thereof shall be exempt from tax in the first-mentioned State if the loan or other indebtedness in respect of which the interest is paid is either approved for the purposes of such exemption or the exemption is otherwise available under the tax laws of the first-mentioned State.
4. The Government of a Contracting State shall be exempt from tax in the other Contracting State with respect to interest derived by such Government from that other State. For the purposes of this paragraph, the term "Government" means:
 - (a) in the case of Malaysia, the Government of Malaysia and shall include—
 - (i) the Governments of the States;
 - (ii) the local authorities;
 - (iii) the Bank Negara Malaysia; and
 - (iv) such institutions, the capital of which is wholly owned by the Government of Malaysia or the Government of the States or the local authorities, as may be agreed from time to time between the two competent authorities;
 - (b) in the case of Pakistan, the Government of Pakistan and shall include—
 - (i) Governments of the Provinces;
 - (ii) the local authorities;
 - (iii) the State Bank of Pakistan; and
 - (iv) such institutions, the capital of which is wholly owned by the Government of Pakistan or the Governments of the Provinces or the local authorities, as may be agreed from time to time between the two competent authorities.
5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the recipient of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

6. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purposes of this Article.

7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political sub-division, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest paid, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such a case, the excess part of the payments shall be taxed according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 15% of the gross amount of the royalties.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, approved industrial royalties derived from Malaysia by a resident of Pakistan shall be exempt from Malaysian tax.

4. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as consideration for:

- (a) the use of, or the right to use, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, any copyright of literary, artistic or scientific work, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience;
- (b) the use of, or the right to use, cinematograph films, or tapes for television or broadcasting.

5. The term “approved industrial royalties” means royalties as defined in sub-paragraph 4 (a) which are approved and certified by the competent authority of Malaysia as payable for the purpose of promoting industrial development in Malaysia and which are payable by an enterprise which is wholly or mainly engaged in activities falling within one of the following classes:

- (a) manufacturing, assembling or processing;
- (b) construction, civil engineering or ship-building; or
- (c) electricity, hydraulic power, gas or water supply.

6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the recipient of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

7. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political sub-division, a local authority or statutory body thereof or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment is situated.

8. Where, owing to a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In that case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

CAPITAL GAINS

1. Gains from the alienation of immovable property, as defined in paragraph 2 of Article 6, may be taxed in the Contracting State in which such property is situated.

2. Gains from the alienation of moveable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or together with the whole enterprise) may be taxed in the other State. However, gains from the alienation of ships and aircraft operated by an enterprise of a Contracting State in international traffic and moveable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that State.

3. Gains from the alienation of any property other than those mentioned in paragraphs 1 and 2, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other independent activities of a similar character shall be taxable only in that State. However, in the following circumstances such income may be taxed in the other Contracting State, that is to say:

- (a) if his stay in the other State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in the fiscal year; or
- (b) if the remuneration for his services in the other State is either derived from residents of that State or is borne by a permanent establishment which a person not resident in that State has in that State and which, in either case exceeds US\$3,000 in the fiscal year, notwithstanding that his stay in that State is for a period or periods amounting to less than 183 days during the fiscal year.

2. The term “professional services” includes independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 17, 18 and 19 salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State in any fiscal year shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding the aggregate 183 days in the fiscal year concerned;
- (b) the services or activities are exercised or performed for or on behalf of an employer who is not a resident of the other State; and
- (c) the remuneration is not directly deductible from the income of a permanent establishment which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the remuneration in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State.

Article 16**DIRECTORS' FEES**

1. Directors's fees and similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the Board of Directors or a similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State, shall be taxable only in that other State.
2. The provisions of paragraph 1 shall likewise apply to officials of a company in top level managerial positions in respect of payments received in that capacity from the company.

Article 17**ARTISTES AND ATHLETES**

1. Notwithstanding the provisions of Article 14, income derived by public entertainers (such as theatre, motion picture, radio or television artistes and musicians) or athletes (such as wrestlers or boxers), from their personal activities as such may be taxed in the Contracting State in which these activities are exercised.
2. Notwithstanding the provisions of Article 7, where the personal activities referred to in paragraph 1 are provided in a Contracting State by an enterprise of the other State, the profits derived from providing these activities by such an enterprise may be taxed in the first-mentioned State.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to remuneration or profits derived from activities exercised in a Contracting State if the visit to that State is directly or indirectly supported wholly or substantially from the public funds of the other State, or a political sub-division, a local authority or statutory body thereof.

Article 18**PENSIONS**

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions, annuities and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.
2. The term "pensions, annuities and other similar remuneration", as used in this Article, means periodic payments made after retirement in consideration of past employment or by way of compensation for injuries received in connection with past employment.

Article 19**GOVERNMENT SERVICE**

1. (a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political sub-division or a local authority to an individual in respect of services rendered to that State or sub-division or local authority thereof shall be taxable only in that State.

(b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the recipient is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political sub-division or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered in that State or sub-division or local authority thereof shall be taxable only in that State.

3. The provisions of Articles 14, 15, 16 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political sub-division or a local authority thereof.

Article 20

PROFESSORS AND TEACHERS

1. An individual who, at the invitation of a university, college, school or other similar recognised educational institution in a Contracting State, visits that State for a period not exceeding 2 years solely for the purpose of teaching or conducting research or both at such educational institution and who is, or was immediately before that visit, a resident of the other Contracting State shall be exempt from tax in the first-mentioned State on any remuneration for such teaching or research.

2. This Article shall not apply to income from research if such research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 21

STUDENTS AND APPRENTICES

1. An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is temporarily present in the other State solely as a student at a recognised university, college, school or other similar recognised educational institution in that other State or as a business or technical apprentice therein, for a period not exceeding 5 years from the date of his first arrival in that other State in connection with that visit, shall be exempt from tax in that other State on:

- (a) all remittances from abroad for the purposes of his maintenance education or training; and
- (b) any remuneration not exceeding US\$2,500 for personal services rendered in that other State with a view to supplementing the resources available to him for such purposes.

2. An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is temporarily present in the other State for the purposes of study, research or training solely as a recipient of a grant, allowance or award from the Government of either State or from a scientific, educational, religious or charitable organization or under a technical assistance programme entered into by the Government of either State for a period not exceeding 5 years from the date of his first arrival in that other State in connection with that visit shall be exempt from tax in that other State on:

- (a) the amount of such grant, allowance or award;

- (b) all remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education or training; and
- (c) any remuneration not exceeding US\$2,500 in respect of services in that other State provided the services are performed in connection with his study, research or training or are incidental thereto.

3. An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is temporarily present in the other State solely as an employee of, or under contract with, the Government or an enterprise of the first-mentioned State solely for the purpose of acquiring technical, professional or business experience for a period not exceeding 12 months from the date of his first arrival in the other State in connection with that visit shall be exempt from tax in that other State on:

- (a) all remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education or training; and
- (b) any remuneration not exceeding US\$2,500 for personal services rendered in that other State provided such services are in connection with his studies or training or are incidental thereto.

4. For the purposes of this Article the term "Government" shall have the same meaning as in paragraph 4 of Article 11.

Article 22

INCOME NOT EXPRESSLY MENTIONED

Items of income of a resident of a Contracting State which are not expressly mentioned in the foregoing Articles shall be taxable only in that State except that if such income is derived from sources in the other Contracting State, it may also be taxed in that other State.

Article 23

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. The laws in force in either of the Contracting States shall continue to govern the taxation of income in the respective States except where express provisions to the contrary are made in this Agreement. Where income is subject to tax in both States, relief from double taxation shall be given in accordance with the following paragraphs.

2. In the case of Pakistan, subject to the provisions of the laws of Pakistan regarding the allowance as a credit against Pakistan tax, the amount of Malaysian tax payable, under the laws of Malaysia and in accordance with the provisions of this Agreement, whether directly or by deduction, by a resident of Pakistan, in respect of income from sources within Malaysia which has been subjected to tax both in Pakistan and Malaysia, shall be allowed as a credit against the Pakistan tax payable in respect of such income but in an amount not exceeding that proportion of Pakistan tax which such income bears to the entire income chargeable to Pakistan tax.

3. In the case of Malaysia, subject to the provisions of the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysian tax of tax payable in any country other than Malaysia, Pakistan tax payable (excluding in the case of a dividend, tax payable in respect of the profits out of which the dividend is paid) under the laws of Pakistan and in accordance with the provisions of this Agreement, whether directly or by deduction, by a resident of Malaysia in respect of income from sources within Pakistan which has been subjected to tax both in Pakistan and Malaysia shall be allowed as a credit against Malaysian tax payable in respect of such income but in an amount not exceeding that proportion of Malaysian tax which such income bears to the entire income chargeable to Malaysian tax.

4. For the purposes of allowance as a credit against the tax payable in Malaysia or Pakistan, as the context requires, the tax payable in a Contracting State shall be deemed to include the tax which is otherwise payable in that State but has been reduced or exempted by that State in pursuance of its tax incentive programme.

Article 24

LIMITATION OF RELIEF

Where this Agreement provides (with or without other conditions) that income from sources in a Contracting State shall be exempt from tax, or taxed at a reduced rate, in that State and under the laws in force in the other Contracting State the said income is subject to tax by reference to the amount thereof which is remitted to or received in that other State and not by reference to the full amount thereof, then the exemption or reduction of tax to be allowed under this Agreement in the first-mentioned State shall apply to so much of the income as is remitted to or received in that other State:

Provided that where—

- (a) in accordance with the foregoing provisions of this Article, relief has not been allowed in the first instance in the first-mentioned State in respect of an amount of income; and
- (b) that amount of income has subsequently been remitted to or received in the other State and is hereby subject to tax in that other State,

the competent authority of the first-mentioned State shall, subject to any laws thereof for the time being in force limiting the time and setting out the method for the making of a refund of tax, allow relief in respect of that amount of income in accordance with the appropriate provisions in this Agreement.

Article 25

NON-DISCRIMINATION

1. The nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirements connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances and under the same conditions are or may be subjected.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities in the same circumstances and under the same conditions.

3. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned State are or may be subjected in the same circumstances and under the same conditions.

4. Nothing in this Article shall be construed as obliging a Contracting State to grant to nationals of the other Contracting State not resident in the first-mentioned State those personal allowances, reliefs, rebates and reductions for taxation purposes which are by law available only to nationals of the first-mentioned State or to such other persons as may be specified in such law who are not resident in that first-mentioned State.

5. In this Article, the term "taxation" means taxes which are the subject of this Agreement.

Article 26

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the taxation laws of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25 to that Contracting State of which he is a national. An application must be presented in writing stating the grounds for claiming the revision of such taxation within two years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at an appropriate solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Agreement.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other direct for the purpose of giving effect to the provisions of this Agreement.

Article 27**EXCHANGE OF INFORMATION**

1. The competent authorities shall exchange such information (being information available under the respective taxation laws of the Contracting States) as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or for the prevention of fraud or for the administration of statutory provisions against avoidance of the taxes to which this Agreement applies by virtue of Article 2.
2. Any information so exchanged shall be treated as secret and shall not be disclosed to any persons other than those (including a Court or reviewing authority) concerned with the assessment or collection of the taxes to which this Agreement applies by virtue of Article 2 or the determination of appeals in relation thereto.
3. No information shall be exchanged which would disclose any trade secret or trade process, or which would be contrary to public policy.

Article 28**DIPLOMATIC AND CONSULAR OFFICIALS**

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of diplomatic or consular officials under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29**TERRITORIAL EXTENSION**

1. This Agreement may be extended, either in its entirety or with any necessary modifications, to any State or territory for whose international relations either of the Contracting States is responsible and which imposes taxes substantially similar in character to those to which this Agreement applies. Any such extension shall take effect from such date and subject to such modifications and conditions, including conditions as to termination, as may be specified and agreed between the Contracting States in Notes to be exchanged through diplomatic channels.
2. Unless otherwise agreed by both Contracting States, the termination of this Agreement by one of them under Article 31 shall terminate, in the manner provided for in that Article, the application of this Agreement to any State or territory to which it has been extended under this Article.

Article 30**ENTRY INTO FORCE**

1. This Agreement shall be ratified and the instruments of ratification shall be exchanged at Kuala Lumpur as soon as possible.
2. The Agreement shall enter into force upon the exchange of instruments of ratification and its provisions shall have effect in respect of the income arising on or after the first day of January 1980.

Article 31**TERMINATION**

This Agreement shall remain in force indefinitely but either of the Contracting States may, on or before the thirtieth day of June in any calendar year beginning after the expiration of a period of five years from the first day of January 1980, give to the other Contracting State, through diplomatic channels, written notice of termination and, in such event, the Agreement shall cease to have effect in respect of the income arising on or after the first day of January of the calendar year following the year in which the notice of termination is given.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed the present Agreement.

Done in duplicate at Islamabad, this 29th day of May 1982, each in Bahasa Malaysia and in the English language, the two texts being equally authentic.

.....
*For the Government of
Malaysia*

.....
*For the Government of the
Islamic Republic of Pakistan*

PROTOCOL

At the time of signing the Agreement between the Government of Malaysia and the Government of the Islamic Republic of Pakistan for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income, the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Agreement:

2. In connection with Article 10 "Dividends":

Where, for the purposes of Article VII of the Agreement between the Government of Malaysia and the Government of the Republic of Singapore for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income signed in Singapore on 26th December, 1968—

(a) a dividend was paid by a company—

- (i) which was resident in both Malaysia and Singapore and the meeting at which the dividend was declared was held in Malaysia; or*
- (ii) which was resident in Singapore and at the time of payment of that dividend the company declared itself to be a resident of Malaysia,*

the dividend shall be deemed to have been paid by a company resident in Malaysia;

(b) a dividend was paid by a company—

- (i) which was resident in both Malaysia and Singapore and the meeting at which the dividend was declared was held in Singapore; or*

- (ii) which was resident in Malaysia and at the time of payment of that dividend the company declared itself to be a resident of Singapore,

the dividend shall be deemed to have been paid by a company resident in Malaysia.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Protocol.

Done in duplicate at Islamabad, this 29th day of May 1982, each in Bahasa Malaysia and in the English language, the two texts being equally authentic.

.....
*For the Government of
Malaysia*

.....
*For the Government of the
Islamic Republic of Pakistan*

Made the 4th November 1982.
[O. 6869/5; PN. (PU²) 30 Pt. VIII.]

TENGKU RAZALEIGH HAMZAH,
Minister of Finance

(To be laid before the Dewan Rakyat under subsection (6) of section 132 of the Income Tax Act 1967 and subsection (4) of section 65A of the Petroleum (Income Tax) Act 1967.)